

અજ્ઞાતકર્તૃક ભોજનવિચ્છિન્નિ:

સં. સાધ્વી સમયપ્રજ્ઞાશ્રી

જૂની ગુજરાતી ભાષામાં ભોજન વિધિનું વર્ણન કરતી આ એક રસિક રચના અત્રે આપવામાં આવી છે. ‘ભોજનવિચ્છિન્નિ’ નામે આ રચના કર્તા કે લેખક અજ્ઞાતપ્રાય છે.

ભોજનમણ્ડપના વર્ણનથી શરૂ થતી આ રચનામાં ક્રમશઃ ભોજનોચિત વાસણ-બાજઠ વગેરેનું, પીરસવા આવનારી સ્ત્રીઓનું મજેદાર વર્ણન થયેલ છે. ભોજનના થાલ વગેરે ગંગોદકથી પરવાળેલા હોય છે; ગંદા, ઇંઠા કે મેલા નહિ. ધોવાનું પાણી પણ ગંગાજલ, ગમે તે પાણી નહિ. પીરસનારી સ્ત્રીઓ પણ ૧૬ શણગાર સજેલી, વઢી લઘુલાઘવી અર્થાત્ સામાને ખબર પડે તે પહેલાં પીરસી પીરસીને આગલ ચાલી જનારી એવી સ્ફૂર્તિ ધરાવતી તે સ્ત્રીઓ છે. તે પાછી ઉદાર હોય, આપવામાં ખુશ થતી હોય, તેમનો હાથ ‘દોલતી’ – શુકનવંતો હોય; એ હાથે લેવું ગમે અને તે ભારે હેંશીલી તેથી ધસમસતી – દોડી દોડી આવે પીરસવા માટે.

પીરસવાનો ક્રમ પણ સમજવા જેવો છે : સૌ પહેલાં ફલહલ કહેતાં ફઢો અને મેવા પીરસવામાં આવે છે. ફઢો, અને તે કરતાંય મેવાનાં દ્રવ્યોનાં નામો વાંચતાં જ મોં પહોલું થઈ જાય !

તે પછી આવે પકવાન્નનો વારો. વિવિધ પકવાન્નનાં નામો વાંચતાં તો મોંમા પાણી જ છૂટે ! પરંતુ લાડૂનાં નામો અને પ્રકારનું વૈવિધ્ય તો વાંચીને જ તૃપ્ત કરી મૂકે છે.

તે પછી ‘શાલિ’ એટલે ચોખા (પાત) પીરસાય છે. ‘જે જીમીઈ વિચાલિ’ એટલે ભોજનમધ્યમાં તે સમયે ખાત લેવાની પ્રથા હોવી જોઈએ. ચોખાના પણ કેવા – કેટલા પ્રકારો દેખાડેલ છે ! કેટલાંક નામો તો સાચા નવાં જ લાગે.

એ ચોખાની ચોખ્ખાઈની વાત પણ મજા પડે તેવી છે. જુઓ – તેને ઘાંડે છે નબઢી સ્ત્રી, અર્થાત્ ઘરમાં બેઠાં બેઠાં ધરડી સ્ત્રીએ તે ઘાંડ્યા હશે. તેને છડવાનું કામ સબઢી કહેતાં સશક્ત બાઈઓ કરે છે. તેને શોધનારીનો હાથ હઢવો હોય, તો વીળે તેના નખ મોટા-સારા હોય, જેથી કાંકરા વગેરે તરત વીળી લેવાય. સ્ત્રીના

અમુક નઘ મોટા કેમ રાખવામાં આવે છે, તેનું કારણ કદાચ આ વાતમાં જડે છે. એ ચોખ્ખા ઓરનારી સ્ત્રી ઉત્તમ હોય, તો તેને ઓસાવવાવાળી સ્ત્રી સુઘડ હોય - ફૂવડ નહીં. અને સુજાણ-રસોઈની કલામાં પારંગત સ્ત્રી તે ચોખ્ખાને (સીંઝે એટલે) ઝૂતારે. આવા ચોખ્ખાના ભાત પીરસાયા છે.

એ પછી આવે છે દાઢ. વિવિધ જાતની દાઢનાં નામો આપણી રુચિને ઉદ્દીપ્ત કરી મૂકે ધરી. દાઢ પછી અનેક પ્રકારનાં ઘી પીરસાતાં હોય છે. સુગન્ધી ઘી સદા આદેય-ઘાવા લાયક હોય જ, પણ નાક પણ (તેની સુગન્ધીને) પીતું જ રહે છે.

અપોષણ પટે એટલે રોટલી-પોલીનો વારો આવે છે.-

“ફૂકની મારી ફલસૈ જાઈ,
એકવીસનો એક કોલીડ થાઈ”

આ વાક્યમાં એ પોલી કેવી પાતળી-બારીક અને સુંવાળી હોય તેનો અંદાજ મઢી રહે છે.

રોટલી સાથે જોઈએ શાક. અહીં શાકનાં અનેક અનેક નામો આલેખ્યાં છે. એમાં ‘મુંઠ કચરાના’ વ્યા શાકનું નામ છે તે સમજાતું નથી. ‘ધપુંગારીયા’ એ કઈ ક્રિયાનું સૂચન કરતો શબ્દ હશે, તે ખબર નથી. શાક સાથે જ ધાણી પણ અનેકવિધ પીરસાય છે. આ કોઈ જૈન ધર્મને લગતા ઉત્સવ-જમણનું વર્ણન નથી, તેથી આમાં મૂઢાની ધાણી કે સૂરણની વાત હોય તો ઉછઢી પડવા જેવું નથી.

હવે આવે છે અથાણાં, અને તે પછી વિવિધ પ્રકારનાં વડાં પીરસાતાં જોવા મળે છે. છેલ્લે ત્યાં મરચું પણ પીરસાય છે. એવું મરચું કે મોંમાં ઘાલે કે ચમ-ચમ થાય, પણ તુરત જ ગળે ઝૂતરી જાય. ભોજનની ઉત્તમતા માટે પ્રયોજેલ એક વાક્ય તો જબરું લખ્યું છે કે “ઘણું સું વઘાણીઝ ? દેવતા પણ ધાવાનૈ ટલવલૈ !”

એ પછી ‘પલેવ’ પીરસાય છે. પલેવનો અર્થ ખબર નથી પડતી. કદાચ ‘ધાણી’ હોય તો હોય. પાંચ જાતની તો પલેવ પીરસાય છે ! મુઘશુદ્ધિ માટે હશે કદાચ. તે પછી પીવાનાં પાણી મૂકાયાં છે. પાણીથી મુઘશુદ્ધિ થતાં તરત પ્રથમ દહીં અને પછી છાશનાં ધોઢ તથા કરબા રજૂ થાય છે. અહીં ‘છછનાલાયૈ’ શબ્દ છે તેમાં સમજણ પડી નથી. છછ એ છછ-છાશનું સૂચન કરતો શબ્દ હશે ?

આ પછી કોગળા (ચલુ) કરવા માટે પાણી અપાય છે તે પણ કેટલી

જાતનાં છે ! અને તે વિધિ પત્યા પછી આવે છે ‘મૂંછણ’ આનો અર્થ પ્રતના હાંસિયામાં તેના લેખકે જ લખે લ છે : ‘મુખવાસ:’ તે સોપારી પ્રમુખ મુખવાસ, અને છેલ્લે પાનબીડાં આપીને ભોજનક્રિયા પૂરી કરાય છે.

એ પછી પધારેલ મહેમાનોને પહેરામણીમાં ભાતભાતનાં વસ્ત્રો અર્પણ થાય છે. કેસર-ચન્દનનાં છાંટણાં કરીને તેલ-અત્તરનાં વિલેપન લગાવાય છે એ પછી ૩૨ જાતિનાં ઘરેણાં (ગ્રહણા) ઉપહારરૂપે અપાય, તેનાં કેટલાંક નામો આપેલ છે. આ રીતે કુટુમ્બનું સામીવચ્છલ (જમણ) કર્યા બાદ છેલ્લે વિવિધ જાતિનાં પુષ્પો તથા ફૂલની માઝાઓ સૂંઘવા તથા પહેરવા અપાય છે. છેક છેલ્લે (વિદાય વેઢાએ) હાથમાં ફ઼લ આપે છે અને શીખ (રૂપિયા) પણ આપે છે. આમ ભોજનવિધિ પૂરો થાય છે.

પૂજ્યશ્રીએ બેત્રણ વર્ષ અગાઉ થોડાંક છૂટક પાનાં શીખવા તથા લખવા માટે આપેલાં. તેમાં ૩ પાનાંની આ પ્રતની ફોટોક્સ પણ હતી. આ પ્રત ઉપર કચ્છ-માંડવીના ચરતરગચ્છના જ્ઞાનભણ્ડારનો નમ્બર તથા સિક્કો છે. તેથી આવું શિક્ષણ આપનારું જ્ઞાન વધારનારું કાર્ય કરવા માટે આ પ્રત આપનાર પૂજ્યશ્રીની અને માંડવીના જ્ઞાનભણ્ડારની હું હંમેશાં ઋણી રહીશ. ભૂલચૂક થઈ હોય તો સુધારી લેવા વિનંતિ કરું છું.

થોડાક અજાણ્યા શબ્દોની નોંધ

રમણીરક	રમણીય
આંડળી	બાજોઠ (?)
કાટકી	કાટ ની
તિતરડ	તેટલામાં
પ્રીસણહારી	પીરસનારી
લઘલાઘવી	લઘુલાઘવી - ચપલતા
ફલહલ	ફ઼લ - મેવો વગેરે
પ્રીસડ	પીરસે છે.
સખરા કરણા	ફલજાતિ
પૂજૈ	પૂગે - પહોંચે

કોડિ	કોડ - મનોરથ
સિલેમી	સુલેમાની (?)
ગિરી	ગર-ગર્ભ
પરિઘલ	ભરપૂર
નિબલી	નબલી
હલવડ	હલ્લવે
કાબલી ચિળ	કાબૂલી ચળા
સુરહા	સુરભિ-સુગન્ધી
મુંઠકચરા	-
સરઘૂ	સરગવો
ધુપંગારીયા	ધૂપ-અંગારિયા અર્થાત્ સગડીમાં બઢીને ભડથું થયેલ (?)
સોઆ	સૂવા (ની ખાજી)
વથૂયા	વત્થુલા (ખાજી)
સિના	ખીના (?)
પલેવ	-
છછનાલા	-
પાંડલ પાળી	પાટલાની સુગન્ધવાઢું (?)
પાંખડી	પામરી-પીતામ્બરી
અટાળં	-
ચોવા	ચૂવો
ગહળા	ઘરેળાં

અત્ર પુનઃ ગ્રન્થાન્તરાણુસારેણ ભોજનવિચ્છિન્ન(ત્તિ)પ્રાહઃ

માંડયો ઉત્તંગ તોરણ માંડવડં, તુરત બૈસવાનો નવો

જે રમણીક આંગળો, તે તો નીલ રતનતળો ।

સઝરા માંડયા આસળ, તિહાં બૈસતા કિસી વિમાસળ

આગડ મૂંકી સોનાની આંડળી, તે કિમ જાડયૈ છાંડળી ।

ऊपरि सोनानी थाल, अत्यंत घणुं विसाल
विचमै चउसटि वाटकी लिगार नही जाति काटकी ।
गंगोदक दीधा थाल कचोला नै हाथ पवित्र कीधा
सगली पांति बैठी तितरइ प्रीसणहारी पइठी ।

ते केहवी-

सोल शृंगार सज्या बीजा काम तज्या
हाथनी रूडी, बिहुं बांहे खलकै चूडी ।
लघलाघवी कला मन कीधा मोकला
चित्तनी उदार, अति घणुं दातार ।
दोलती हाथ, परमेसर देजो तेहनो साथ
धसमसती आवी सगलारै मन भावी ।
तो पहिलुं फलहल प्रीसइं, ते केहवो- सगलारां हीया हींसइ ।
पाका आंबानी कांतली, ते बूराखांडसुं भरी अनै पातली
पाका केला, ते वली खांडसुं कीधा भेला ।
सखरा करणा ते वली पीलावरणा
नीली नारंगी रंगइ दीसता सुरंगी ।
नीली रायण ते पिण प्रीसी भायण
दाडिमनी कली खातां पूजे रली ।
निमजा नै अखोड खातां पूजै कोडि
द्राख अनै बिदाम केई कागदी केई स्याम ।
सिलेमी खारिक अनै खजूर, ते पिण प्रीस्या भरपूर
नालेरनी गिरी मालवी गुंदसुं भरी ।
नीबू खाट्टा अनै मीठा एहवा तो किहांई न दीठा
चारोली नै पिसता लोक जिमै हसता ।
वले सेलडी अनै सदाफल तेपिण प्रीस्या परिघल
हिवै पकवान आणै ते केहवा वखाणै ।
सतपुडा खाजा तुरत कीधा ताजा
सदला नै साजा मोटा जाणै प्रसादना छाजा ।

પછે પ્રીસ્યા લાડૂ જાણે નાન્હા યાડૂ
 કુળ કુળ તે નાંમ જિમતાં મન રહે ઠાંમ ।
 તે કેહેવા લાડૂ ? - મોતીયા લાડૂ, દાલિયા લાડૂ
 સેવેડ્યા લાડૂ, કીટીયા, - તિલરાં, મગરીયા લાડૂ,
 ઝગરીયા લાડૂ, સિંહકેસરીયા લાડૂ, ચૂરમાના લાડૂ ।
 વલી બીજા આળ્યા પકવાન, જીમતાં વાધઈં મુખનો વાંન
 કુળ કુળ જાતિ, નવી નવી ભાંતિ ।
 દહીવડાં ગુંદવડી,
 ફીળા સફરાસોટ માંહે નહી કાંઈં છોટ
 પાતલી સેવ, પ્રીસી રુડી ટેવ ।
 તત્તા ઉભા(ના?) ધેવર તલ્યાં ગુંદ, કુંડલાકૃત જલેબી, સીરા લાપસી ।
 મીઠો મગદ્, આછો માલ નિગદ્
 ઝાંડનો ચૂરમો સાકરનો ચૂરમો ।
 પછઈં પ્રીસી સાલી, જે જીમીઈં વિચાલિ
 તે કુળ કુળ જાતે ખાતાં ઉપજે ઉમેદ ।
 સુગંધસાલિ, સુવર્ણસાલિ, ધડલી સાલ,
 કલમ સાલ, પીલી સાલ, સુધ સાલિ, કૌમુદી સાલ,
 કલમસાલિ, કુકળ સાલિ, દેવજીરી સાલ,
 રાયભોગ સાલ, નીલી સાલિ ।
 વલી સાઠી ચોખા, અઘંડ ચોખા, એવા ચોખા જાળવા-
 નિબલીયૈં ઝાડ્યા, સબલી સ્ત્રીયૈં છડ્યા,
 હલવઈં હાથે સોધ્યા, નચ્ચવતી સ્ત્રીઈં વીળ્યા,
 ઉત્તમસ્ત્રીયૈં ઓર્યા, સુઘડ સ્ત્રીયૈં, ઓસાયા-
 સુજાંણ સ્ત્રીયૈં ઉતાર્યા, એહવા અળીયાલા ચોં (ચોખા)
 સુગંધ સરસ ફરહરા કૂર પ્રીસ્યા ।
 વલી હિવડ દાલિ આવૈં । તે કેહવી ?-
 મંડોવરા મગની દાલિ, કાબલી ચિળરી દાલિ,
 ગુજરાતી તૂઅરની દાલિ, ડડદની દાલિ,
 ઝાલિરની દાલિ, મઠની મઠની મઠની

वरणइ पोली परिणामै सीयली ।

वली परिबल घी प्रीस्या । पणि ते केहवा घी ?-
आजना ताव्या घी, गायना घी, मजीठवरणीया घी,
सुरहा घी नाक पीयै घी सदा आदेय घी
एहवा घी प्रीस्या ।

हिवइ पोली प्रीसी । पणि ते केहवी पोली ?-
आछी पातली पोली, घी मांहेँ झबोली,
फूकनी मारी फलसै जाई
एकवीसनो एक कोलीउ थाई ।

हिवै साक आवै । पणि ते केहवा साक ?-
नीली छमकाई डोडीना साक, टींडोराना साक,
टींडसीना साक, चीभडाना०, कोलाना०,
कारेलाना साक, कंकोडाना०, करमदाना०
कार्लिंगडाना०, केलाना०, आरीयाना०,
तूरीयाना०, मुंठकचराना०, खरबूजाना०,
मतीराना०, मोगरीना०, नींबूयाना०,
आबोलिना०, वाल्होरना, चउराफली०,
गवारफलीना०, सरघूनी फली, सांगरी,
काचरी, कयरना०, आवलाना०, फोगना०,
नीलीपीपरना०, राईना खाटा साक,
मीठा साक, खारा साक, तल्या०, वधारीया०,
धुपंगारीया, छमकाया०, एहवा साक जाणवा ।
वली प्रीसै भाजी ते उपरी सहू को हुइ राजी ।
ते कुण कुण जात ? - सरसवनी भाजी,
सोआनी भाजी, मूलानी० वथूयानी०,
चिणानी०, चंदलेवा०, मेथीनी०
एहवो अनेक प्रकारनी भाजी जाणवी ।

हिवइ अथाणा प्रीसै ॥ पणि ते केहवा ?-
भिरनया अथाणा, नान्हा केरना०, बांसना०.

पर्वती राईना । एहवा अनेक प्रकारना अथाना जाणवा ।

हिवै वडानो साक आवै । ते केहवा वडा ?-

मरिचाला वडा, तल्या वडा, कोरा वडा,

कांजी वडा, घोलवडा, मगनी दालिना वडा,

उडदनी दालिना वडा, घणै तैलै सिना,

घणै घोलै भेला ।

मरिचांनी घणी चिमित्कार, अत्यंत घणुं सुकमाल

पिण केहवा ? हाथइ लीघा उछलई, मुहडामांहि घाल्यां तुरत गलै ।

घणुं सुं वखाणीइ ? देवता पाणि खावानै टलवलै ॥

हिवइ पलेव आवै । पिण ते केहवी पलेव ?

चोखानी पलेव, ज्वारनी पलेव, बाजरीनी पलेव,

हलदिया पलेव, सबडिकीया पलेव ।

हिवै विचइं पीवाना पांणी । ते केहवा पांणी ?-

साकरना पाणी, द्राखना पाणी, गंगाना पाणी, ताढा हीम सीतल पांणी ॥

एहवा पांणी जाणवा ।

हिवे उपरि छछनालायै दही आवइं ।

ते केहवा वखाणै ?- गाइना दही, भइसना दही, सथूरा दही,

काठा जमाव्या दही,

मधुरा दही । हिवइ दहीना घोल आणै । ते केहवा ?

सजीराला घोल, सलूणा घोल, जाडा घोल,

तेहना भर्या कचोला,

चोखा सेती जीमतां थया रंगरोल ।

वली सखरा करबा, भरी आण्या गरबा

मांहि राई, जीमतां ढील नही काई ।

उपरि जीरा लूणरो प्रतिवास करणहारी पणि खास ।

हिवै चलु करिवाना पाणी आवै ।

पांडल पाणी, केवडाव(वा)सित पांणी, कथाना पांणी,

कपूरवासित पांणी, चंदनवासित पांणी, एलचीवासित पाणी, गंगोदक पांणी,

एहवा पांणीसुं चलू कराव्या ।

हिवइ मूँछण^१ आवै । ते पिण केहवा मूँछण ?-
वांकडी सोपारीनी फाल, चिवल सोपारीनी फाल,
वली तीखा लवंग, जावंत्री, जायफल, एलची,
पाका पान ।

नागरवेलना पान, घणां आदरनै मांन,
घणां गीत नै ग्यान, घणां तान नै मांन ।

पछै भला ग्यांन, घणां तान नै मांन ।

पछै भला वस्त्र पहिराव्या । ते कुण कुण ?-

देवदूष्यवस्त्र रत्नकंबल पांभडी खीरोदक अटाणं

खासा मुलमुल भैरव सालु अधोत्तरी नरमा

थिरमा सेल्हा कपूरधूलि महाअमूल कसबी

मुखमल चीणी मसंजर बुलबुलचसमा

कथीपा पाटू टसरिया सणिया नवतारी कुंजर

प्रमुख वस्त्र पंचरंग पहिराव्या ।

वली केसरीया छटणां कीधा । भला वीलेपण कीधा ।

बावन्ना-चंदन, अरगजा एहवा अनेक चोवा

पांचेल (?) केवडेल, मोगरेल, एहवा अनेक तेल पिण सरिरै लगाया ।

वली बत्रीस जातिना ग्रहणा ते पिण आप्या ।

पुरुष अथवा स्त्रीयादिकना ग्रहणा आप्या ते कहे छै ॥

हवे ग्रहणा वखाणें ॥ ते कुण कुण ?-

मुगट १. कुंडल २. तिलक ३. हार ४. दोरा ५.

बीरबल ६. प्रमुख अंगद बैहरखा ७. नवग्रही ८.

मुंद्रडी ९. कणदोरा १०. हाथपगना कडला ११.

सांकली १२. षणुंचीया १३. मादलीया १४.

प्रमुख एहवा ग्रहना आप्या । एहवी

कुटंब सामीभक्तिवच्छिल कीधी ।

वली अनेक प्रकारना फूल तेहनी माला करी

१. 'मुखवास' इति टि. प्रतौ ।

पहीराव्या ते जाणवा । ते फूल केहवा-
 मोगरो जवाद पोईसडा प्रमुख डीले लगाड्या ।
 हवै फूलमाला दिये - जाई, जूई, कुंद,
 मचकुंद, केवडो, चांपा, मरूवो, मोगरो,
 दामणो, केतकी, मालती, प्रमुखना
 फूलनी माला पैरावी,
 फल हाथमां दीईधा ॥ सीख दीधी ॥ संपूर्णः ॥

C/o. प्रभागिरिदर्शन धर्मशाला
 तलेटी रोड, पालीताणा

—X—